Ο Γιούργας, που γνώρισα…

written by Δημήτρης Λεβέντης | 18.01.2017

Η επικρατούσα άποψη είναι ότι ο πληρέστερος ποδοσφαιριστής, που πέρασε από τα ελληνικά γήπεδα ήταν ο Τάκης Λουκανίδης, γιατί μπορούσε να παίξει άνετα σε όλες τις θέσεις εκτός απ’αυτή του τερματοφύλακα. Ο Άκης Γιούργας όμως -που έκλεισε τα σαράντα χαμένος πια- τον ξεπέρασε γιατί έπαιξε και σαν τερματοφύλακας. Το μόνο που δεν μπορούσε, αν και σημάδευε γάμα από τριάντα μέτρα, ήταν να χτυπήσει πέναλτι, όπως και το άλλο μεγάλο 10άρι ο Μίμης Δομάζος.

Όταν τον πρωτογνώρισα δεν τον είδα, τον άκουσα!

Χειμωνιάτικο μεσημέρι Κυριακής και κολημένοι στο ραδιάκι με τον αδελφό μου ν’ακούμε πως ισοφαρίστηκε ο Παναθηναϊκός μεσ’ τη λασπωμένη Λεωφόρο από ένα νεαρό, τον Στέφανο Γιούργα.

Ο νεαρός κλήθηκε να αντικαταστήσει τον τερματοφύλακα που τραυματίστηκε, μιας και τότε δεν υπήρχαν αλλαγές, στην Αγγλία μόνο εφαρμοζόταν δοκιμαστικά ο 12ος παίχτης.
Ο Ρεμούνδος, που ο Παναθηναικός τον είχε για πέταμα και τον έδωσε στην ομάδα των

Σφαγείων έχωσε ένα δεύτερο γκολάκι στο Βουτσαρά ενώ ο Γιούργας μεσ' τη λάσπη έπιανε τ'άπιαστα και αποκρούει και πέναλτι! Ήρωας της ημέρας ο Άκης, που έμαθα αργότερα ότι ήταν από το νησί μας και είχε ξεκινήσει στον Αστέρα.
Ξανά έπαιξε τέρμα όταν ο Δρακόπουλος τραυματίστηκε στο τελευταίο ματς της ομάδας στο Καραϊσκάκη με τον Ολυμπιακό, χτύπησε το κεφάλι του στο δοκάρι και τα τελευταία 25 ' ο Άκης υπερασπίζει τα δίχτυα σκυλίσια γιατί η ομάδα με ήττα έπεφτε. Από θέση οφ-σάιντ ο Σιδέρης στο 94 ' έριξε τον Φωστήρα.
Είχε βάλει δύο γκολ εκείνη τη χρονιά και παίρνει μεταγραφή στον Πανιώνιο.
Εν τω μεταξύ είχε αγωνιστεί και στην Εθνική Ενόπλων -ενώ υπηρετούσε στην Αεροπορία- αφού τους είχε δείξει μια φωτό με την κιτρινόμαυρη φανέλα του Φωστήρα αλλά επειδή ήξερε ότι οι καραβανάδες προτιμάνε παίχτες από μεγάλες ομάδες τους είπε ότι προπονούταν στην ΑΕΚ, οι άλλοι το χάψανε αμάσητο*

Ερχόταν η ΑΕΚ για φιλικό πασχαλιάτικα με την μιχτή Ολύμπου-Αστέρα-Άρη.

Συνωστισμός στο γήπεδο, καθίσαμε όρθιοι από την πλευρά του Ολύμπου που τότε δεν είχε καν εξέδρα.
Η Ένωση είχε έρθει χωρίς τον Νέστορα και τον Μίμη αλλά με Σταματιάδη Πετρίδη,Τσαχουρίδη, Πομώνη, Σοφιανίδη, Σεραφείδη και τον Ουγγαρέζο Τσάκναντι στο πάγκο.
Ο Άκης παίζει χωρίς να έχει δελτίο αλλά σαν παλιός παίκτης του Αστέρα και τους κάνει κουτούς, η πρωταθλήτρια ψάχνεται. Οι κιτρινόμαυροι ισοφαρίζουν στις καθυστερήσεις με το ζόρι.
Εντύπωση μου κάνει ότι ο ψιλόγλινος βιρτουόζος δεν έχει τα στραβά κοντά ποδάρια των ντόπιων παιχτών αλλά έχει άλλο κέντρο βάρους πατάει διαφορετικά ανάλαφρα και δυνατά ταυτόχρονα και τα ψηλά λευκά σχεδόν άτριχα μπούτια και γάμπες του είναι δεμένα και σφριγηλά σαν αυτά των παιχτών της ΑΕΚ, που είναι επαγγελματίες της άλφα κατηγορίας.

Ντρίπλες, μπαλιές ασίστ, όλοι ρωτούν για τον φανταστικό παίχτη και πως δεν κάνει καριέρα. Βλέπετε ο απείθαρχος παιχταράς είχε εγκαταλείψει την ομάδα σε ευρωπαϊκή αποστολή στη Γαλλία στη Τουλούζη από τότε δεν πολυχρησιμοποιείται και μπαίνει στη μαύρη λίστα σαν κακός χαραχτήρας.

Είμαι στη ρεσεψιόν του ξενοδοχείου που κράταγε ο πατέρας μου στο λιμάνι ένα σεπτεμβριάτικο Σαββατόβραδο.

Ένας ψηλός με φιλέτα ακουμπάει στο πάγκο της ρεσεψιόν και κανονίζει τα δωμάτια με το Τσιμή αρχηγό κι έφορο του Κερκυραϊκού τότε, την ομάδα που προέκυψε από την ένωση του Άρη, του Ελλήσποντου και του Αστέρα και παίζει Γ'εθνική.

Αφού είναι πια σε σαλόνι εθνικής κατηγορίας, αποσύρεται για πρώτη φορά σε ξενοδοχείο να ξεκουραστεί.
Είναι ο αρχηγός της ομάδας, ο Γιούργας πειραχτήρι τους φωνάζει όλους με το παρατσούκλι τους, τον Τσαλδάρη, τον Γιαχάμπα τον Πατό, τον Βίκυ, τον Ντέντε, τον Κοκίτη.
Προπονητής ένας γυμναστής Πάνας, ελαφρώς ασήμαντος ο Γιούργας τον κάνει ότι θέλει.
Την άλλη μέρα θρήνος, χάνει ο Κερκυραϊκός από το Κάδμο Θηβών με 1-0 που παίζει καλά το τεχνικό όφ σάιντ κι αστοχεί σε δύο πέναλτι.

Το δεύτερο ο Άκης, που από τότε δεν τον είδα ποτέ ξανά να εκτελεί από τα 11 βήματα.
Μετά έρχεται το ατύχημα στην ανηφόρα του ΝΑΟΚ.
Πέφτει απάνω σε μία άμαξα με το μηχανάκι του.
Είναι Κυριακή βροχερή απόγεμα μετά από φιλικό προετοιμασίας της ομάδας, ο προπονητής Εισαγγελέας επειδή φτάνει καθυστερημένα δεν τον χρησιμοποιεί αλλά τον βάζει λάισμεν.
Όταν το ματς τελειώνει αυτός φεύγει πιο νωρίς αφού δεν πάει στ’αποδυτήρια ν’αλλάξει.
Η άμαξα του Δραγουμάνοβιτς κατεβαίνει διαγώνια -σωστά για να μειώσει τη τριβή ολίσθησεως- ο Άκης μπερδεύεται και ρίχνεται στο πλαϊνό.
Η στέγκα του σκίζει το στήθος και ακουμπάει τα πνεμόνια ευτυχώς βρίσκεται ένας γιατρός πριν τον στείλουν στην Αθήνα που του βγάζει τα υγρά και το αίμα.
Σώζεται τελικά, όλοι λένε ότι δεν θα μπορέσει να ξαναπαίξει.
Αυτός συνεχίζει. την επόμενη σεζόν
Με τον ΑΟ Κέρκυρα πια που για να γίνει ο Ασλανίδης διέλυσε τον καλύτερο Όλυμπο όλων των εποχών.
Είναι το δεκάρι του ο στρατηγός του, δεν τρέχει όπως πριν αλλά μοιράζει μπαλιές διαβήτη και οργανώνει όλη την ομάδα που ξεδιπλώνεται με το μυαλό του.
Τότε πρωταφήνει και το “μεξικάνικο” μουστάκι του.

Νομίζω πριν να ξεκινήσει σαν προπονητής δούλευε και στο σιδεράδικο του πατέρα του αλλά η βασική του δουλιά ήταν Ασημάς στου Νάνε του Αγιούς.
Αργότερα με εκλέκτορα τον Μίμη τον Πασά και το ανεξάρτητο πρωτάθλημα του βουνού των φυλακών στήνεται ένας τεράστιος Όλυμπος με βάθος δεκαετίας στα τέλη των 70’ς
Συναντηθήκαμε το ’80 εκεί, εγώ στο συμβούλιο της αγαπημένης μου ομάδας κι αυτός προπονητής.
Η ομάδα κεντάει, παίζει γρήγορα τεχνικά ζαλιστικά. Βγάζει δεκάδες παιχταράδες, ο Γιούργας τους εμφυσά αυτά που ξέρει πάθος και τέχνη και οργάνωση με μυαλό στο παιγχνίδι.
Η ομάδα δεν προλαβαίνει να πάρει “εκδίκηση” για τη διαλυσή της από τον ΑΟ κέρκυρα που ήδη αρχίζει και κουβαλάει “λεγεωνάριους”.
Δεν γίνεται από ιδιοτροπία της τύχης ποτέ η πρώτη ομάδα του νησιού βαθμολογικά ενώ το άξιζε με διαφορά.
Παραμένει η ομάδα των ταλέντων, το τεράστιο φυτώριο η ιδεολογική αμφισβήτηση της συντηρητικής πλειοψηφίας, η αδικημένη “αριστερή”μειοψηφία- Η άλλη άποψη για τη μπάλλα – η άποψη του Γιούργα, που τελευταία στιγμή κάτι πάει στραβά και δε

παίζει στη Γάμα εθνική ούτε στην Βήτα ενώ μπορούσε να σταθεί και να τους χαζέψει γιατί ξεδιπλώνεται με βραζιλιάνικο τρόπο χάρη στον Άκη που στήνει με τον Νατσίκο και δεύτερα και τρίτα τσικό που παίζουν στο τοπικό πρωτάθλημα τα περίφημα “Βαϊσβαλάκια”…

Ξανασυναντηθήκαμε σε κάποιες συγκεντρώσεις σαν πολιτικοί αντίπαλοι, σε αφισοκολλήσεις με ένταση αλλά χωρίς ακρότητες.

– Ωρέ εσύ δεν έπρεπε να τα λές αυτά που είσαι μορφωμένο παιδί.
– Όχι εσύ δε πρέπει να μιλείς έτσι που είσαι λαϊκό παιδί και Ολύμπιος…
– Όχι εσύ δεν είσαι σωστός Ολύμπιος και δε θέλετε την αλλαγή…

Πέρασαν τα χρόνια και πρόσφατα ήρεμα στο καφενείο της Μιχαήλ θεοτόκη όπου σύχναζε και είχε διώξει πρόσφατα με βία ένα παλιό πολιτικάντη του Κινήματος και μού είχε υποσχεθεί να θυμηθεί τις ιστορίες στον Φωστήρα, το Πανιώνιο το διπλό του Ολύμπου στη Λειβαδειά κι άλλα πολλά. Ο Άκης ο μεγάλος μπαλαδόρος και ανιδιοτελής αγνός αγωνιστής, γνήσιο παιδί της κερκυραϊκής εργατιάς. Δεν πρόκαμε όμως..

* Ευχαριστώ την κόρη του την Αλίκη, τον Μπίλη τον Καστάνια, τον Κώστα τον Ζαρίφη, τον Δημήτρη τον Γιούργα, που δίχως τη συνδρομή τους θα ήταν αδύνατη η σύνταξη αυτού του άρθρου.